

اجاره‌های گزاف در سیرجان!

گروه شهر

گزارش

متوسط کشوری و تقریباً برابر با تورم مسکن در تهران! با اینکه خیلی روشن است که مشکل مسکن در حال حاضر، نبود توازن میان عرضه و تقاضا است یعنی اینکه تقاضا زیاد و عرضه کم است اما کمتر مسئولی در سیرجان به این نکته توجه می‌کند. خوب به یاد دارم که چند سال پیش در نشست پیرامون نظارت بر بازار در فرمانداری سیرجان درحالی که بحث توقیف احتکارگران روغن پیش کشیده شده بود، یکی بحث مسکن و احتکار آن توسط سرمایه‌داران و به ویژه بانک‌ها را پیش کشید اما مقامات وقت فرمانداری سیرجان معتقد به احترام مالکیت خصوصی در مبانی شرعی بودند و به این بهانه از بحث نظارت بر بازار مسکن شانه خالی می‌کردند.

گرچه خود پدیده‌ی شکست خورده‌ی نظارت دولت بر قیمت کالاهای کوچکی مثل روغن ثابت می‌کند که در حوزه‌ی مسکن نیز نظارت ناممکن است.

دلیلش آشکار است. اقتصاد هم مثل دانش پزشکی تصور کنید، نمی‌توان که با اظهار امیدواری و دستورات مدیریتی حال یک بیمار را خوب کرد. کار اقتصاد، نظارت‌بردار نیست. یک لشکر آدم را بسیج کنید و به بازار بفرستید تا نرخ‌ها را کنترل کنند، مطمئن باشید هرگز موفق نخواهید شد.

اما با وجود تجربه‌ی این همه سال شکست در قیمت‌های دستوری دولت، برایم جالب بود که مسئولان شهر ما که فقط دم از تاثیر مثبت نظارت بر قیمت می‌زنند، در حیطه‌ی قیمت خانه و اجاره‌بها، یکباره طرفدار بازار آزاد می‌شوند تا ناتوانی خود را توجیه کرده باشند زیرا در این بازار حتماً نمی‌شود مثل ماجرای روغن و گوشت و مرغ و... اقدامات نمایشی انجام داد! چرا که بدون شک کار بیخ پیدا می‌کند و به تنش‌زایی در جامعه منجر می‌شود.

گرچه اگر قرار بر نظارتی هم بخواهد باشد از حیطه‌ی فرمانداری یک شهر کوچک به در است و کار اساسی و کلی بر دوش دولت مرکزی است تا با استفاده از اداره ثبت اسناد، احتکارگران مسکن را شناسایی و بازخواست کند.

واحد طبقه دوم ۱۱۰ متری در مکی‌آباد بدون پارکینگ و با راه‌پله و حیاط مشترک، ۱۰۰ میلیون ودیعه با اجاره ماهیانه ۷ میلیون تومان!

این مثنی نمونه‌ی خروار وضعیت کرایه‌خانه در سیرجان است که می‌توان گفت تقریباً دارد با تهران برابری می‌کند بدون آنکه مزایا، امکانات و زیرساخت‌های شهری تهران را داشته باشد!

به عنوان مستاجر به شماره تماس واحد مسکونی مورد اشاره در مکی‌آباد تماس می‌گیرم تا تخفیف بگیرم و به قول خودمان سیرجانی‌ها بگویم: چه خبر است؟

صاحبخانه با اعتماد به نفس است و می‌گوید تازه این قیمت مال قبل این بود که گوشی‌ام را از زنگ زدن زیادی بسوزانند. حالا که این قدر خواهان دارد به کسی می‌دهم که مبلغ بالاتری پیشنهاد بدهد!

می‌پرسم مگر مزایده است؟! باز حاضر جوابی می‌کند که از مرکز شهر که بهتر است. هرچه باشد اول جاده معدن است و نیروهای معدنی برایش سر و دست می‌شکنند.

اوضاع گرانی و تورم افسارگسیخته مسکن و اجاره آن اگرچه به ظاهر یک مشکل کشوری است اما این مشکل در سیرجان نور علا نور شده و دلیل آن هم مشخص است. انگشت اتهام به سمت معادن و شرکت‌های ریز و درشت معدنی فراوانی است که برای جذب نیروی مورد نیاز خود به مهاجرپذیری سیرجان به شدت دامن زده‌اند اما فکری به حال اسکان این نیروهای غیربومی نکرده‌اند تا سیرجان در مقایسه با شهرهای مجاور خود و حتی شهری مثل کرمان که مرکز استان است و امکانات بیشتر و... دارد دچار تورمی دو برابر تورم مسکن این شهرها شود.

با وجود دستورالعمل دولت برای کنترل نرخ اجاره‌بها در کشور، اما بازار دستوری پیش نمی‌رود و نرخ اجاره‌خانه در کشور حدود ۱۲۰ درصد رشد یافته است و به نظر می‌رسد این نرخ در سیرجان نزدیک به ۱۵۰ باشد. چیزی بالاتر از